

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 46. Joannes Lasko mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Lauduni in Picardia natus, ac Collegii Sorbonici Doctor conscripsit opus sub titulo *Theosophia* in novendecim libros divisum, atque Anno post Christum natum millesimo quingentesimo quadragesimo Parisiensibus literis in uno majoris formæ volumine excusum, in quo ad varios titulos tam circa dogmata Theologica, quam sacrae Scripturae textus plures, graves, easque eruditas quæstiones revocat, nec minus edidit commentarios in Ecclesiasten, Cantica Canticorum, & Proverbia, necnon in quatuor Evangelistas, & D. Pauli epistolas: insuper elucubrabat admonitionem ad pœnitentiam, methodum confitendi, ac quædam alia sacra opuscula, in quibus unacum singulari pietate profunda eruditio juncta reperitur: Verum hujus Scriptoris opuscula hodie dum ferme incognita latent.

*Sæcul. XVI.
A.C. 1560.*

§. XLVI.

Joannes Lasko mortuus.

Hoc item anno hæretici duo nequitia suæ fulcra amisere, scilicet Joannem Lasko, & Philippum Melancthonem, eorumque primus erat Nobilis Polonus, qui Ecclesiasticas dignitates aucupatus Gnesnensis Ecclesiae Cathedralis Canonicus evasit: verum brevi ob ingenii sui levitatem primo Luthe-

*Spond. hæ
ann. n. 31.
Sanderus
hæres. 207.
Florim.
Ræm. l. 4.
c. 20. n. 2.*

fi

Sæcul. XVI. A.C. 1560 ri sectæ, & postea Zwinglii, ac Sacramentariorum erroribus subscripserat, quinimo eorum malitiam augere intentus hisce consecrationis verbis: *Hoc est corpus meum*: duodecim novas explicationes addidit, simulque penitus rejecit Baptismum, quem tanquam idololatriæ speciem damnabat: porro hi errores ab omnibus fuere reprobati, quapropter Lasko hac de re palam questus libellum ad Poloniæ Regem conscripsit, in quo indicta causa, nec præmissa discussione opiniones suas, quin cum ipso desuper collatum fuisset, nonnisi ex sinistro rumore damnari contendebat: Attamen insuperhabita ejus apologia e patria sua exulare jussus in Angliam secessit, ubi inito connubio tantam sibi famam regnante Eduardo comparabat, ut ei exterorum hæreticorum, qui se Reformatos dicebant, Ecclesiæ cura committeretur: mortuo autem Eduardo, ac Maria sceptrum rotante, cum illa in suis ditionibus Religionem Catholicam restauraret, Lasko in Daniam fugere, ac Embdam secedere cogeatur, ubi Annæ Principis patrocínio suffultus Calvinii sectam invehebat: inde vero Francfordiam delatus ibidem ex Flandris spurixæ reformationis asseclis cœtum congregavit, eisq; Datherium Ministrum præfecit.

Habe-

Sæcul. XVI.
A C 1560.

Habebat Lasko Embdæ frequentes admodum disputationes cum Menno Mennonistarum Antesignano, quem etiam tam suis scriptis, quam sermonibus tam valide impugnabat, ut illum ad novam fidei confessionem compelleret, in qua profitebatur, quod Christus Dominus sit verus Deus, & homo, verus Dei filius, ac verus Filius hominis, ac reipsa carnem, & sanguinem tuum ex Beatissimæ Virginis Mariæ utero sumperit, necnon ex ea tanquam verus homo nobis, excepto peccato, similis progenitus fuerit. Denique Anno Domini millesimo quingentesimo quinquagesimo sexto Joannes Lasko, postquam per viginti annos ubique vagabundus erraverat, plurium Procerum, ac Poloniæ Ministrorum literis sollicitatus unacum Joanne Utenhovia in patriam suam reversus est: ubi interfuit Sandomirensi, Uladislaviensi, & Pinczoviensi Conciliabulo, & contra Stancarum, cujus a libi meminimus, strenue disputabat. Tandem postquam apud Sacramentarios celebre sibi nomen acquisierat, die decima tertia Januarii hoc anno Socini, & Unitariorum hæresi immortuus periit. Ceterum is honorabat tanquam amicos sibi in paucis caros Bernardinum Ochinum, Blandratum, Statorem, Thenaldum, aliosque hujus furfuris homines,

Sæc. XVI.
A.C. 1560.

mines, qui in ejus ædibus hanc Blasphemiam divulgabant, errorem admitti ab eo, qui credit, quod tres Sanctissimæ Triadis Personæ sint æquales, cum juxta eorum doctrinam duntaxat circa hunc articulum sit tenendum, quod unus, solus detur Deus, qui est Pater, unus solus Filius Dei, & unus Spiritus Sanctus.

§. XLVII.

Philippi Melanctonis obitus.

Thuan. hist.
sub finem l. 26.
Spond. hoc
ann. n. 31.
Sander.
hæref. 188.
Camerar. in
vita Me-
lanct.

Die decima nona Aprilis hoc eodem anno Philippus Melancton, cujus jam frequens occurrebat mentio, Witembergæ sexagesimo quarto ætatis suæ anno vivis ereptus est. Is Bretæ, seu Brettini inferioris Palatinatus ad Rhenum oppido die decima sexta Februarii Anno Christi millesimo quadringentesimo nonagesimo septimo natus erat, ac Patrem habuit Georgium Schwarzerd, qui apud Principes Palatinos armamentarii curam gerebat, Matrem vero Barbaram Reuchlin, quæ celebris Joannis Reuchlini, Capnion dicti, Soror erat. Ceterum quamvis Melancton Anno Salutis nostræ millesimo quingentesimo decimo octavo omnes Lutheri errores ratos habuisset, nunquam tamen ulla ætas Virum in Religionis rebus magis eo inconstan-

tem